

ослѣдѣнь; г) *похвалны*, наречены въ старо време *пане-ирицы*, въ които са прославятъ достоинства или услуги на нѣкое забѣлѣжительно лице; д) *военны*, въ които пѣлководецътъ възбужда мѣжество и храбрость у войницытъ; е) *академически*, произнасяны въ учены общества и събрания, съ цѣль да рѣшѣтъ нѣкой въпросъ отъ науката, и най-подиръ ж) *възванія*, т. е. манифесты, прокламація и л. т. въ които князьтъ, кралѣтъ, или царѣтъ (императорѣтъ) обявява на народа нѣкое разпореждане на правителството или го призовава да съдѣйствува на мѣркытъ на държавното благоустройство. — Отколѣнитѣ Гърцы и Римляны са славитѣ съ свѣтското краснорѣчіе, първытъ чрезъ Демосоеена, а вторытъ чрезъ Цицерона. Франція и особенно Англія, имать много истинно-образцовы произведенія отъ сичкытъ вѣтѣи на свѣтското ораторство, въ което тѣ неустѣпватъ на древнитѣ. Отъ свѣтскытъ рѣчи у насъ едвѣмъ въ послѣднѣ време начнахъ да са изричатъ само часть отъ похвалнытъ и академическытъ, по случай на годишнытъ испытанія. Но колкото за другытъ видове на свѣтското краснорѣчіе п не-можемъ да ги пиамы, защото не смы самостоятеленъ народъ, и формата на правленіето въ Турската Държава, не отговаря ёще на тѣхъ.
